

Barcelona, 29 juliol 1950

Estimats fills: En el programa de propòsits de cada dia, hi ha registrada la obligació d'escriure-us. Es un de tantes obligacions que es van diferint, perquè fa una calor que embalteix, afebleix la voluntat i merma el rendiment del treball d'una manera considerable. Afegiu a això el trasbals d'anar i venir de Bellaterra, i no us estranyarà gens que no disposi de temps per a donar cap a tot.

Els dematins arribo al despatx poc abans de les 8 del matí i m'he imposat la tasca de copiar Gaeli fins a les 9. Adjunto a la present els tres fulls acabats aquesta setmana, que per haver tingut entremig la festa de Sant Jaume tampoc ha donat de si el que podia donar.

La carta -això no es propiament una carta, sino un pretext- ja la faré. Cal que la fassi, i aviat. El tema serà el que pensem respecte a la situació mundial, que fa pensar en la conveniència del desplaçament que ens heu suggerit i que si no fos per una pila d'obstacles insalvables ja estariem preparant. En fi, no vull anticipar-me. Ja en parlarem.

Crec que haureu rebut una nota meua, al peu d'una carte del Joan i que estareu tranquilitzats. Ara esperem la resposta.

Desitjem que tots estiguen en perfecte estat de salut i que pogueu desenvolupar-vos lliures de capteniments i inquietuts. Molts petons als nens i per a vosaltres una forta abraçada dels vostres pares

Teresa i

La Mare m'ha recomanat molt insistentment que no oblidés de dirvos quelcom de part seva, ja que no pot posar cap colofó a aquestes ratlles per trobar-se ara, a Bellaterra, esperant-me a l'hora de dinar. Pensa molt amb vosaltres i de vegades li agafen unes enyorances que li duren fins que reb carta vostra. Disortadament les dues últimes -i no pas per culpa vostra- no han estat gaire tranquilitzadores. Però no dongueu al meu retràs en contestar mes abast del que té, segons us deixo explicat.